

11

**R O M Â N I A**  
**ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE**  
**SECȚIA PENALĂ**

**Sentința nr.325**

**Dosar nr.10636/1/2010**

**Ședința publică din 25 februarie 2011**

**Completul compus din:**

|                         |              |
|-------------------------|--------------|
| Mariana Ghena           | - Președinte |
| Mirela Sorina Popescu   | - Judecător  |
| Luminița Livia Zglimbea | - Judecător  |

Magistrat asistent : Adina Ciuhan Teodoru

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de procuror Cosmin Grancea.

: - :

S-a luat în examinare plângerea formulată de petiționarul Ioan Roșea împotriva rezoluției nr.1304/P/2008 din 29 septembrie 2010 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția de Urmărire Penală și Criminalistică.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, a fost prezent petiționarul.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Petiționarul a depus la dosarul cauzei o notă explicativă reprezentând o sinteză a capetelor de cerere.

Nemaifiind alte cereri ori excepții, Înalta Curte, constatând cauza în stare de judecată a acordat cuvântul părților.

Petiționarul, având cuvântul a precizat că prezenta cauză se structurează pe trei trepte astfel: prima se referă la anularea deciziilor date de Parchet referitoare la genocidul comunist, dosarul nr.35/P/2006.

Al doilea aspect se referă la dosarul nr.75/P/1992, dosarul mineriadei, despre care petiționarul afirmă că ar fi dispărut, fără a fi specificat niciun rând despre cercetările făcute de acesta sub comanda generalului Dan Voinea.

Nu în ultimul rând, petiționarul a arătat că instanța trebuie să verifice și să stabilească împrejurarea că Parchetul

nu numai că a făcut greșeli, ci că a acționat criminal, cu intenții dovedite, fiind complice la genocidul din România.

Reprezentantul ministerului public a solicitat respingerea plângerii, ca inadmisibilă, precizând că primele două capete de cerere privesc alte două dosare, diferite de dosarul în care a fost dispusă rezoluția atacată în prezenta cauză. Mai mult, procurorul a arătat că petiționarul nu a justificat care este interesul său, acesta nefiind parte vătămată în cauză.

Petiționarul, având cuvântul în replică a arătat că interesul său reiese din actele dosarului, precizând că timp de 20 de ani și-a împletit activitatea cu studierea și cercetarea evenimentelor de care a făcut vorbire mai sus.

## ÎN ALTA CURTE

Asupra cauzei de față;

Examinând actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin ordonanța nr.1304/P/2008 din 29 septembrie 2010 dată de procurorul de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de Urmărire Penală și Criminalistică s-a dispus:

-neînceperea urmăririi penale sub aspectul infracțiunilor de propagandă pentru război, genocid, tratamente neomenoase, distrugerea unor obiective și însușirea unor bunuri, distrugerea, jefuirea sau însușirea unor valori culturale, a tentativei, tăinuirii și favorizării la aceste infracțiuni, prev. de art.356, 357, 358, 359, 360 și 361 Cod penal, a căror săvârșire este reclamată până la data de 30 iulie 1969 (punctele I 2 și I 5), întrucât răspunderea penală este înlăturată prin intervenția prescripției;

-neînceperea urmăririi penale sub aspectul infracțiunilor de propagandă pentru război, genocid, tratamente neomenoase, distrugerea unor obiective și însușirea unor bunuri, distrugerea, jefuirea sau însușirea unor valori culturale, a tentativei, tăinuirii și favorizării la aceste infracțiuni, prev. de art.356, 357, 358, 359, 360 și 361 Cod penal, a căror săvârșire este reclamată în perioada 30 iulie 1969 - 22 decembrie 1989 (punctele I 2 și I 5), întrucât nu rezultă elementele constitutive ale acestor infracțiuni;

-neînceperea urmăririi penale sub aspectul infracțiunilor de omor, omor calificat, omor deosebit de grav, ucidere din culpă, determinarea sau înlesnirea sinuciderii, lovire sau alte violențe, vătămare corporală, vătămare corporală gravă, loviri

cauzatoare de moarte, lipsire de libertate în mod ilegal, sclavie, supunere la muncă forțată sau obligatorie, violare de domiciliu, amenințare, șantaj, violarea secretului corespondenței, insultă, calomnie, furt, furt calificat, tâlhărie, abuz de încredere, gestiune frauduloasă, înșelăciune, distrugere, distrugere calificată, tulburare de posesie, denunțare calomnioasă, mărturie mincinoasă, încercarea de a determina mărturia mincinoasă, arestarea nelegală și cercetarea abuzivă, supunere la rele tratamente, represiune nedreaptă și punere în primejdie a unei persoane în neputința de a se îngriji, prev. de art.174, 175, 176, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 205, 206, 208, 209, 211, 213, 214, 215, 217, 218, 220, 259, 260, 261, 266, 267, 268 și 314 Cod penal, a căror săvârșire este reclamată până la 22 decembrie 1989 (punctele I 2 și I 5), întrucât răspunderea penală este înlăturată prin intervenția prescripției;

-neînceperea urmăririi penale sub aspectul infracțiunii prev. de art.361 Cod penal, cu privire la sancționarea tentativei, tăinuiri și favorizării la infracțiunile contra păcii și omenirii, al complicității la infracțiunile de omor, omor calificat, omor deosebit de grav, ucidere din culpă, determinarea sau înlesnirea sinuciderii, lovire sau alte violențe, vătămare corporală, vătămare corporală gravă, loviri cauzatoare de moarte, lipsire de libertate în mod ilegal, sclavie, supunere la muncă forțată sau obligatorie, violare de domiciliu, amenințare, șantaj, violarea secretului corespondenței, insultă, calomnie, furt, furt calificat, tâlhărie, abuz de încredere, gestiune frauduloasă, înșelăciune, distrugere, distrugere calificată, tulburare de posesie, denunțare calomnioasă, mărturie mincinoasă, încercarea de a determina mărturia mincinoasă, arestarea nelegală și cercetarea abuzivă, supunere la rele tratamente, represiune nedreaptă și punere în primejdie a unei persoane în neputința de a se îngriji, prev. de art.26 rap. la art.174, 26 rap. la art.175, 26 rap. la art.176, 26 rap. la art.178, 26 rap. la art.179, 26 rap. la art.180, 26 rap. la art.181, 26 rap. la art.182, 26 rap. la art.183, 26 rap. la art.189, 26 rap. la art.190, 26 rap. la art.191, 26 rap. la art.192, 26 rap. la art.193, 26 rap. la art.194, 26 rap. la art.195, 26 rap. la art.205, 26 rap. la art.206, 26 rap. la art.208, 26 rap. la art.209, 26 rap. la art.211, 26 rap. la art.213, 26 rap. la art.214, 26 rap. la art.215, 26 rap. la art.217, 26 rap. la art.218, 26 rap. la art.220, 26 rap. la art.259, 26 rap. la art.260, 26 rap. la art.261, 26 rap. la art.266, 26 rap. la art.267, 26 rap. la art.268 și 26 rap. la

art.314 Cod penal, al infracțiunilor de tănuire, gestiune frauduloasă, înșelăciune, uzurpare de calități oficiale, sustragere sau distrugere de înscrisuri, abuz în serviciu contra intereselor persoanelor, nedenunțare a unor infracțiuni, omisiunea sesizării organelor judiciare, favorizarea infractorului, omisiunea de a încunoștiința organele judiciare și reținere sau distrugere de înscrisuri, prev. de art.221, 214, 215, 240, 242, 246, 262, 263, 264, 265 și 272 Cod penal, cu privire la faptele a căror săvârșire a fost reclamată după anul 1989 (punctele I 2 și I 5), întrucât nu rezultă elementele constitutive ale acestor infracțiuni;

-neînceperea urmăririi penale pentru faptele de la punctele 11, 13, 14, 19, 110, 111, 114, 118, 119,120, 121, 122,123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130 și 135, întrucât răspunderea penală este înlăturată prin intervenția prescripției;

-neînceperea urmăririi penale pentru faptele de la punctele 16, 17, 113 și 134, întrucât răspunderea penală este înlăturată prin intervenția prescripției;

-neînceperea urmăririi penale pentru fapta de la punctul 112 întrucât, de asemenea, a intervenit prescripția răspunderii penale;

-neînceperea urmăririi penale în cazul faptelor înfățișate la punctul II, întrucât acestea nu sunt prevăzute de legea penală.

Totodată, s-a dispus disjungerea cauzei și declinarea competenței de efectuare a urmăririi penale în favoarea Direcției Naționale Anticorupție, sub aspectul infracțiunii de trafic de influență, prev. de art. 257 Cod penal, a cărei săvârșire este sesizată prin plângerile de la punctele 12 și 15;

-disjungerea cauzei și declinarea competenței de efectuare a urmăririi penale în favoarea Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 București, cu privire la fapta înfățișată la punctul 132;

-disjungerea cauzei și declinarea competenței de efectuare a urmăririi penale în favoarea Secției Parchetelor Militare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, pentru faptele de la punctele 18 și 116 și

disjungerea și continuarea urmăririi penale de către Secția de Urmărire Penală și Criminalistică a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, pentru faptele de la punctele 115, 117, 131 și 133..

Prin rezoluția nr.9971/4335/II/2/2010 din 3 decembrie 2010 dată de procurorul șef al Secției de Urmărire Penală și Criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau respins ca neîntemeiate plângerile formulate de petenții Ioan Roșca și Cicerone Ionițoiu împotriva soluției adoptate în dosarul nr.1304/P/2008 al Secției de Urmărire Penală și Criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Împotriva rezoluției de netrimitere în judecată susmenționată a formulat plângere petiționarul Ioan Roșca, solicitând desființarea rezoluției nr.9971/4335/II/2010 din 3 decembrie 2010, reținerea cauzei spre judecare pentru motivele, pe larg, învederate în conținutul plângerii.

### **Plângerea este inadmisibilă.**

Examinând plângerea formulată de petentul Ioan Rosea prin prisma dispozițiilor art.278<sup>1</sup> Cod procedură penală constată următoarele:

Art.278<sup>1</sup> alin.1 Cod procedură penală prevede că după respingerea plângerii făcute conform art.275 – 278 împotriva rezoluției de neîncepere a urmăririi penale sau a ordonanței ori, după caz, a rezoluției de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, date de procuror, persoana vătămată, precum și orice alte persoane ale căror interese legitime sunt vătămate pot face plângere în termen de 20 de zile de la data comunicării de către procuror a modului de rezolvare potrivit art.277 și 278, judecătorul de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii competența să judece cauza în primă instanță.

În sensul prevederilor art.278<sup>1</sup> Cod procedură penală în categoria „oricăror alte persoane ale căror interese legitime sunt vătămate” ca titulari ai dreptului de a face plângere împotriva soluțiilor procurorului de netrimitere în judecată, sunt cuprinse atât persoane fizice, cât și persoanele juridice de drept privat, dacă vătămarea intereselor legitime ale acestora este dovedită.

Din această perspectivă, plângerea poate fi făcută de persoana vătămată sau de persoana interesată asupra căreia s-a răsfrânt în mod direct fapta ori de persoana care a fost vătămată indirect în urma actului emis de procuror.

Raportat la conținutul plângerii formulate de petent și la conținutul soluției de netrimitere în judecată dată de procuror, în cauză, Înalta Curte reține că petiționarul Ioan Roșca nu se circumscrie categoriei de „orice persoană ale cărei interese legitime sunt vătămate” prevăzută în art.278<sup>1</sup> alin.1 Cod

procedură penală, legitimarea interesului său nematerializându-se în sesizarea efectuată în vederea identificării împrejurărilor arătate.

Petiționarul a arătat că instanța trebuie să verifice și să stabilească împrejurarea că „parchetul nu numai că a făcut greșeli, ci să a acționat în mod criminal, cu intenții dovedite fiind complice la genocidul din România”.

Petiționarul nu a justificat care este interesul său, acesta nefiind parte vătămată în cauză.

Or, primele două capete de cerere formulate de petiționar privesc alte două dosare/cauze diferite de cauza în care a fost dispusă rezoluția atacată.

În aceste condiții, nefiind îndeplinite condițiile prevăzute de art.278<sup>1</sup> alin.1 Cod procedură penală și nici art.13 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, în baza dispozițiilor art.278<sup>1</sup> alin.8 lit.a Cod procedură penală urmează a respinge plângerea formulată de petiționarul Roșca Ioan ca inadmisibilă.

Văzând dispozițiile art.192 alin.2 Cod procedură penală urmează a dispune obligarea petiționarului la plata cheltuielilor judiciare către stat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE  
ÎN NUMELE LEGII  
HOTĂRĂȘTE :**

Respinge, ca inadmisibilă, plângerea formulată de **petiționarul Ioan Roșca** împotriva rezoluției nr.1304/P/2008 din 29 septembrie 2010 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția de Urmărire Penală și Criminalistică.

Obligă petiționarul la 50 lei cheltuieli judiciare către stat.  
Definitivă.

**Pronunțată în ședință publică, azi 25 februarie 2011.**

**PREȘEDINTE,**  
M.Ghena

**JUDECĂTOR,**  
M.S. Popescu

**JUDECĂTOR,**  
L.L. Zglimbea

**MAGISTRAT ASISTENT,**  
A.A. Cîrhan Teodoru